

KURULUŞ 1990

Ankara Ruhsal Araştırmalar Derneği

Kendini Tanıma Çalışmasında: Ne Yapabiliyorum? Uygulaması

Kaynak: Ergün Arıkdal, Yaşamın Amacı KENDİNİ BİLMEK Kitabı, Sayfa:191 ve 194

.... İnsan kendini tanımaya çalışırken, "Ben neyim?" sorusunu sorduğunda, "Ne biliyorum?" demelidir. Bu şekilde başlamalı, "Ben neler yapabiliyorum, benim iktidarım nedir?" diye sorular sormalıdır. Kendini tanımak isteyen insanın kendi kendine soracağı ilk soru, "Neler biliyorum?" değil, "Neler yapabiliyorum?"dur. Neler bildiğimiz, bir yerde ekonomik bir şeydir. Her yıl bir yığın kitap çıkıyor, bir yığın ansiklopedi takdim ediliyor insanlara.

Bunları öğrendiğiniz zaman çok muazzam insan olacaksınız, genel kültürünüz dağları aşacak, şöyle olacaksınız, böyle olacaksınız... Buna göre, insanın gelişmesi sanki ekonomik bir şeymiş. Bu anlam çıkıyor işin içinden. Ne kadar çok kitabınız olursa, o kadar çok muktedir mi oluyorsunuz? Yoksa, o kadar çok hamal mı oluyorsunuz? Belki hamal bile olunamıyor; unutuluyor. Onlar sadece iftihar vesilesi, övünmek için birtakım araçlar oluyor. "2000 tane kitabı var adamın. Derya gibi bir insan, git de gör..." Fakat o insan ne yapmış, ne yapabiliyor? Bu çok önemlidir.

Kuşkusuz, "Ne yapabilirsin?"in birinci adımı, insanın kendi üzerinde ne yapabileceği hususudur. Hemen gene maddeci açıdan ele alıp da, masa, sandalye yapar gibi, resim yapar gibi, dikiş diker gibi bir şey yapmak değil. Önce insan, kendi üzerinde ne yapabilir? Bu kadar bilgiye rağmen kendi üzerinde ne yapabilmiş? Hangi karakterlerini geliştirebilmiş? Hangi mizacıyla uğraşabilmiş? Beğenmediği hangi tarafını kaldırıp, beğendiği yanlarını geliştirebilmiş? Ya da otomasyon hâlinde yapmış olduğu birtakım şeyleri değiştirebilmiş, hiç değilse kanalize edebilmiş? Gerçekten inançlarını, alışkanlıklarını kontrol edebilmiş mi? Yoksa, "Anamızın, babamızın, öğretmenimizin bize öğrettiği budur. Biz bundan başkasını bilmeyiz." andıyla hareket edip, aynen önden giden arabanın açmış olduğu yoldan ikinci bir araba olarak, aynı yolu açıyorsa, neye yarar bu iş?

Demek ki, bilmek fiili; "muktedir olmak", "kudret", "güçlü olmak" dediğimiz iş, önce ferdin kendi üzerinde yapmış olduğu tatbikattır.

Uygulamak, kendi üzerinde yapabileceği, uygulamaların neler olduğunun fert tarafından anlaşılmasıdır. Bunlar aslında çok basit şeylerdir: İnsanın, önce "zaaf" dediğimiz zayıf taraflarını saptayabilmesi bir uygulamadır. Samimî olarak, "Benim zayıf taraflarım şunlardır. Ben icabında yalan söylerim, çığırkanlık yaparım. Bir defasında şunu yaptım, şöyle oldu." diyebilmelidir. **Kendini kandırmadan bir zaaf listesi çıkarabilmek bir uygulamadır. İlk uygulamalardan bir tanesi budur. "Kendi üzerimde hangi çalışmaları yapacağım, çalışma yapacağım alanlar nelerdir?" Bunu herkes saptayamaz. Herkes bu saptamayı yapacak kudreti gösteremez.** Üzerine varmaz. Ortaya çıksın istemez. "Aman, bundan sonra bununla mı uğraşacağım? Bu da benim huyum işte ne yapayım, elimde değil. Beğenen beğensin, beğenmeyen beğenmesin. Bu yaştan sonra rota değiştirecek hâlimiz yok ya... Bu zamana kadar idare ettik, inşallah bundan sonra da idare ederiz." Tamam, o da olur, ama tüm bu zahmetlerin bir ecri de vardır.

Hangi devirde, hangi yaşta, hangi durumda olursa olsun, bütün zahmetlerin, bütün cehitlerin muhakkak bir karşılığı vardır. "Efendim, benim yaşım gelmiş şu kadara, bundan sonra ben kendimi düzeltmeye kalkarsam, şu huyumu değiştirsem ne olur, değiştirmesem ne olur? Eh, yaşayacağız şurada bir beş sene, bilemedin on sene." Hani insan düşünür ya, "Öyle yaşasam ne olur, böyle yaşasam ne olur?" ifadesi, hatalı bir görüş şeklidir. Çünkü **insan ölünceye kadar kendisine mevzu edinmek, kendisiyle uğraşmak, kendisiyle didişmek zorundadır. Bu mücadeleyi yapmakla yükümlü, mukadderatı böyle olan bir varlıktır. Bunu bilmesi lâzım. Ölünceye kadar kendisiyle uğraşmak, ölünceye kadar iyi bir insan, daha iyi bir insan olmak için çaba harcamak zorundadır. İnsan, bunun için insan olarak doğmuştur. Kendini yüceltmek, düşmüş olduğu çukurdan yukarıya doğru çıkmak, dünya dediğimiz ağır şartlara bağlı mekândan kurtulabilmek için buradadır.** Onun için burada yaşın ve zamanın herhangi bir önemi yoktur. Her yaşta, her durumda, muhakkak, insanın bir şeylerini görüp, onların üzerine varıp, en azından onun ne olduğunu anlamak hakkıdır ve vazifesidir. Bunu yapmakla yükümlüdür. **Görünenlerin ardındaki asıl vazifesi budur.**